א מעובדה דהב" המשכחים לות ייסף כי גישין דף פ"ה פ"ב וממסקקות הגמי נ"ק דף פ"ד פ"ב וסניהדרין ד"ב כ"ה: " פירוש שמעידין שבפוינו הודה לו והלוואות

- שירוש מתעידין שכפוני היהה ני המוחמת. שתפידין פניני טולו ני וייהי כלה ביים לפנין שנועת היסה: ב כך כי התופ' שני בניידים נדולים וכמיש היין וכיי ודולקתן שמיף ז': ג לשון הדמוצים פייה מחלכת קמושררין דין כ' מחסקום הגמ' שם נכייק:

א ביבן הזה דעים הדיינים. עמ"ש בתורה שופטים ושוטרים מתן לך בכל שעריך כו' כתב הטור ח"ל מסקינן בגמ' פ"ק דמטת בא"י חייבים למנות בכל פלך יכל, עיר ועיר ובח"ל הייבים בכל פלך ופלך וא בכל עיר ועיר ודוקא בותן שיש סמיכה אבל האידנא דליכא סמיכה כל הדייני בטליי בכל ביר ועיר הדוקא בותן שיש סמיכה אבל האידנא דליכא סמיכה כל פני אלהי הכתובים בפרשה דהיינו סמוכים ולא הדיוטות ואנן הדיוטות אנן. הילכך אין דגין מן העורה בצה באנן שליחותייהו דקתאי [הסמוכים שהיו בדורות ראשונים] עבדינן ומסקינן דלא עבדי שליחותייהו אלא במידי דשכיחי ואית ביה ח"כ כר ע"ש

יכוה יהי׳ לך דברי המחבר מבוארין וע"ש מה שאכתוב לך עוד בסמוך בביאור דבריו. עיד כי הטור [דחיתה בגת' פ"ק דסנהדרין] ממר ד' ירמיה אשר תשים לפניהם אשר תלמדם מיבעי לי אלא אלו כלי הדיינים יכו׳ וכ׳ רב האי ב״ד לריך שיהא לו מזומן במושב ב"ד מקל לרדות בו ורלועה להלקות בו ושופר לנדות בו כו' ומהתימה על המחבר ועל מור"ם ז"ל שהשמיטו זה וגם לא ראיתי לרבנן קשישאי מהרין בזה שיהה לפניהם אלו הכלים הנ"ל ואפשר

באיד, דייב

הלכות דיינים א מינוי השופמים כארץ ובחוצה לארץ. וכו ו' סעיפים: א א (מ) (א) מ) (א) א בוסן הוה דנים הדיינים א ב א) דיני \* הודאות וחלוואות וכן ב וכתוכת אשה [3] וירושות ומתנות [4] וסזיק ממון הכירו שהם חדברים [ר] המצויים תמיד ג (ס ויש כהם חסרון כים ג אבל רברים שאינם מצויים אע"פ שיש בהם חסרון כים מברים במון כים ברים במון (ב) די כגון (ב) כים בחבירתה או

א (א) בזמן הזה דנים הדיינים כו'. מ׳ בסמ"ע ס"ק ה' וכנ"ה: (ב) בהמה נסמ"ע ק"ק קי ונכינו. ו-) בממ"ע ק"ק קי ונכינו. ו-) שחבלה כו' וה"ה נחקין לאם וכור מהרפ"ל פ"ח סר ה' ועיין נהגהת חשרי פרק המוכל<sup>2</sup>: (ג) כגון תשלום כפל כו'. [הג"ה ע' בסמ"ע ס"ק ה' עד וייל כו' שנתנו דין קנם לדבר שאינו שכיח או שאין בהם חסרון מם כו' וכ"כ מהרש"ל פיש"ש שם סר ר

דבלשון הש"ס נמי מלינו שדבר שאינו פתהי תשובה

מן בדהי. פנסים ועי פעד נסתים

מורים זי מהסמים על המחלר ועל

מורים זי מהסמים ועל המחלר ועל

מורים בי מהסמים ועל לעניה

מורים זי מהסמים ועד מיים

מלל לויינים מעודים כי פכיל ועי

מלל לויינים מעודים כי פכיל ועי

מכשמת שרי חל קיען קליד שכנו

מדברי הממים שרי "מל קיען לו" שכנו

מדברי הממים שרי "מל קיען לו" שכנו

דם"ל דלה הוצרט לוה אלה לדיינים סמומים דתשים לפניהם כתיב אבל סתימת לשון רב האי הנ"ל והטור שהביאו לה משמע המי ול"ע: ב. דיני הודאות והאוואות. לבון הטור פי שתובע אותו בעדי הודאה שהודה לו בפניהן או שהלוה אותו בפניהן ע"כ וה"ה אם תבעו בהלואה בלא עדים ולענין שבועת היסת ועיין בפריסה: ג. דיש בהם ח"ב. גם מירושות ומתנות לפי דברי התוכע יש בהן ח"כ והנועם ככולן כדי שלא יווען דלת בפני הלווין וכדי שיוועל דלת בפני עושי עולה אתרו רבון למיעבד שליחותייהו דקתאי ₪ ונ"ל דה"ה לשאר עמיני גדולי שהרי מליט שאתרו לקבל גרים בזה"ו אע"ג דלא שכיח וגם מליט דהוו מעשין אגיטין בבבל אע"ג דלית בהו ח"ר וכמ"ש ר"ן וב"י ע"ש ובדרכי משה ובהגהותיו סעיף ד' : ד. בגון בההה שחבלה בו'. המחבר תפס כאן

מהוד רוזה לל פשרה. וע"ש שנה נמדינ לפוף הספר מ"ש על דכרו מסערב השלמן בפוץ זה. ופ" בספר פעורע לני בזה ונשריש שכפוף מפרו שר להישה שנה אות ב שיים "היבלה שם היבלה של היב להישה להיב על היבלה משונה עם שיים מחור במריש שנה היבלה של היבלה במריש במריש היבלה היבלה במריש במריש היבלה היבלה במריש במריש היבלה היבלה במריש במריש היבלה במריש במריש היבלה היבלה במריש במריש היבלה במריש במרי

הגר"א ביאור

בר. מבריי כי שמיכם ולמימו מההר על שלה לעורף הדיין להכעו לוכלי לו שאמנו לחייב פיי שלה יהיה הנלה לדיין בלבי בי. מברי כי שמיכם ולמימו מההר על שלה לעורף הדיין להכעו לוכלי לו שאמנו לחייב פיי שלה יהיה היה היו בשלו עי ההל בינה שרה לה היו בינה לבינה שלה לוכל היה או להו לחומים ואי ההי היה שה עדיים לבינה בינה ומה החוק שלה בינה או להבינה שלה לחומים מהלא יהיה שה עדיים ולמרים ומה להמים הלא מדיין שהיה והי בעשל להלעופת להכע החלי היה שה עדיים ולמרים בעל המה לחיים שלה עד עדיים להוים בעל המה מדיים בינה להמים הלא בינה שלה בינה להיים שלה להיים שה להיים שלה מהים להיים שלה מהים בעל היה עד מדיים להוים בעל להיים עם לכל היה שלה מה להין להוים בעל להיים שלה להוים להמוס להוים מהים שלה מהים להיים שלה להיים שלה מהים להיים שלה מהיים להיים ל [א] בוחרו, הוא לפון המור והואים שיק דביק סרי כי וררל אפר כאיי כמום דנטין פים כי דיה כמלכא כר: [ב] התובת בר . ב"ל מה"ם שלא פנפול דלם כפני לווין וג"ל שלים יאיכא הקרון ליק וגם מלינו בש"ק בכמה מקומות שהיו דנין פליהם:

באר

(6) בזכן הוה, כמכ הסמ"ע בשם העור הטעם דדייקי הפוסקים וכתכו סה"א הוא מדכמיב כמורה אשר תבים לפניהם ודרשו חז"ל לפני אלהים הכמוכים בפרשה הסייע סמוכים ואט הדיוער אע האובר או דיון בה"א מן המורה אלא שלימומיים! דאלה בדיון וימסקיע דלא מבייע שלימייהו אלא המדי דשכים לא המניע בסיים הסרין כים: [כ] וידרשות ובחגות. דלפי דברי הפובע ש בסן ח"כ וח"ב לשאר מעיינים גדולים שהיי מקלין גרים מה"א אפ"ג דלא שכים וגם מלינו דהיו מעשין אנישין בבבל אף פ"ג דליו בהו ח"ב ומ"ב להייע בר"ל הסמ"ע. והרמב"א והרשב"א הקדקו על קבלם גרים נהה"א דליים בה"

וכי אלימי ב"ד דהשתה להתירו לשה כת ישראל ולה דמי להודאות והלואות דקי"ל הפקר ב"ד הפקר וגבי גט נתי אתרו כל דתקדם אדעתא דרבון מקדש. וסירט ע"פ תאי דאתר" בכריתות דגר בעי הרצאת דמים גם למי חמרו כל המקדם הדעסם דרבון מקדם. וחירט ע"ים מהי החמרי בכריסום דגר כסי הרנסה המים וכ" כי בטו"מ כני שמואל קיי א' ההאריך [גן שהבדר. המחבר קרא לתולדה דקרן דלא אורסא ולא דרך הנאסה חלבה ול"ד שהבלה במברהה אלא ה"ה כל מה שהוקה במידי דלאו אורח". וחה שהוא אורסא או דרך הנאסה לא מיקרי חבלה אלא הייקה. ח"ש בס"ג וכן בהמה שהדקה בשן ורגל כי מגבין אוסו דייני ח"ל מיירי אפי הבלה במבירתה דהא בהדיא אחרי בנמ"ג דשור בשור

המשפמ

הפלאה

משה"כ הידושים

בקר או ביותר המודים דל מצג רים ק" לי שמום הה שאין מתרוני. כל השקו חוץ להילורישם או ביותר המודים דל מצג רים ק" לי שמום הה שאין מתרוני. כל השקו חוץ להילורישם או ביותר מנותר המודים דל מצג החול המודים המודים ביותר המודים דל מצג החול המודים המודים ביותר המ

משה"א ביאורים

(מור זכר, הנה בהא דעברונן שליתוחייהו משפע מהש"ם (מומרין כ' פיס שהוא רק רוכבן, דעפר משום נעילה דלה. הלפעדיד נראה רבאמת הוא מדאורייתא רק שנמסר להוממים, ולא עשו אהנו ליפלוחים רק במקום דאיכא נעילה דרא הוא הדא מקבלין צרים בזמן הזה מטעם דעברונן שליהוחייהו (ניטן דמי פ"ע מדים נעילה), וקירושין קיידושין הוא מקפט אחיי קידושי שני, זאין מה שליהוחייהו (ניטן דמי פ"ע מדים נימה לי פ"ע, וכן מעשין אניטין, אף דגט מעושה ע"פ הייומות פסול מהאורייתא (ניטן פ"מ פ"כ), ורחוק לומר דאפקעינהו רבנן לקידושי מעיה, דה"ל לפרושי דהא נ"ם בזה